

NOWINY RZESZOWSKIE

20 i 21 kwietnia 1963 r.

ORGAN KOMITETU WOJEWÓDZKIEGO PZPR

Nr 93 (4304) | Wyd. A | Nakład 93.145

W rocznicę kwietniowego układu

Współpracy rok osiemnasty

UKŁAD o przyjaźni, wzajemnej pomocy i współpracy odegrał historyczną rolę w kształtowaniu stosunków polsko-radzieckich. Zawarty jeszcze w toku działań wojennych zobowiązał on obie strony do wspólnej walki przeciwko wspólnemu wrogowi — hitleryzmowi, utrwalił już dokonany w toku wojny przełom w stosunkach między Polską a ZSRR i — jakże dalekowszecznie wybiegając myślą naprzód stanowiąc — że również po zakończeniu wojny oba nasze kraje użyją wszystkich środków będących w ich posiadaniu dla usunięcia groźby ponownej agresji ze strony niemieckiego militarystów.

Gdy dziś po wielu latach, jak co roku w kwietniową rocznicę, zestawiamy treść układu z praktyką naszych stosunków, wniosek nasuwa się sam przez się: układ ten w pełni zdał egzamin życia, z dokumentu politycznego zawartego przez przywódców stał się żywą, codzienną praktyką dwóch narodów. Był i pozostaje ten układ istotnym elementem cementującym jedność krajów socjalistycznych, wzmacniającym naszą wspólną siłę w pokojowym współzawodnictwie z kapitalizmem, w naszej walce o pokojowe współistnienie, o uratowanie ludzkości przed atomową zagładą.

Szczególną rolę — jak zawsze dotąd i dziś to podkreślamy — odegrał układ w rozwijaniu stosunków gospodarczych między Polską a ZSRR, w pogłębianiu ich istoty. Pamiętamy: w pierwszych, powojennych latach nasza gospodarka otrzymywała z ZSRR zarówno surowce, jak i dobrą inwestycyjną, rozwijając się półproduktami i prostymi wyrobami przemysłowymi. Otrzymałyśmy kredyty i przybywali do nas z ZSRR specjaliści, którzy pomagali w uruchomieniu zniszczonych przez wojnę zakładów. Termin „współpraca gospodarcza” już wtedy zawierał w sobie pojęcie przyjaźni — cechy charakterystycznej dla stosunków między krajami socjalistycznymi.

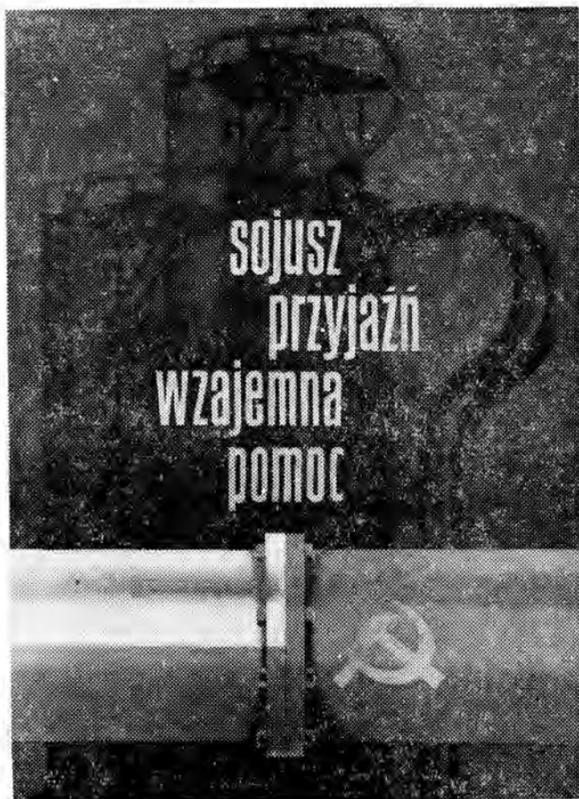
Pobudzenie życia gospodarczego, odbudowa całych gałęzi przemysłu, wydzwignięcie polskiej gospodarki do poziomu nowoczesnego — oto cele przyświecające radzieckiej pomocy okazywanej Polsce w tych pierwszych latach współpracy. Najlepszą tego ilustracją jest nasz przemysł stoczniowy, zbudowany niemal od podstaw przy udziale radzieckich specjalistów, materiałów i urządzeń, a zajmujący dziś pierwszą pozycję

(Ciąg dalszy na str. 2)

Hormony zawarte w mleku zwiększają odporność na raka ?

(WIT — AR). Okazuje się, że sposób odżywiania się ma istotny wpływ na częstotliwość występowania pewnych form raka. Jak wynika z obserwacji lekarzy japońskich, w stosunku do okresu przedwojennego wyraźny spadek zachorowań obserwuje się w rejonach i krajach, gdzie dzięki rozwojowi hodowli bydła znacznie wzrosło spożycie mleka i przetworów mlecznych. Obserwacje japońskich onkologów pokrywają się też ze spostrzeżeniami lekarzy w USA.

Przytoczmy ujawnionej przez statystykę współzależności między zachorowaniami na raka a spożyciem mleka nie są jeszcze dostatecznie zbadane. Większość lekarzy i fizjologów przypuszcza, że zwiększenie odporności organizmu i hamujący wpływ na tę chorobę naszego wieku wywierają zawarte w mleku liczne substancje hormonalne.

Zapowiedź budowy pierwszej w Polsce elektrowni atomowej

● Rozpoczęcie budowy w 1975 r. — zakończenie do 1980 roku ● Przewidywana moc 200 megawatów ● Lokalizacja — na Pomorzu.

(WIT — AR) Instytut Energetyki prowadzi studia wstępne nad projektem pierwszej polskiej elektrowni atomowej, która ma powstać do roku 1980, przy czym rozpoczęcie budowy przewiduje się na rok 1975.

Moce tej elektrowni małe będą od typu reaktora i wyniesie prawdopodobnie 200 megawatów. Do ogrzewania pary napędzającej turbiny wykorzystane zostaną ciepłe wody zmagazynowane w reaktorze. Posiadałe urządzenia energetyczne — turbiny i generatory — w zasadzie niewiele będą się różnić od maszyn instalowanych w elektrowniach konwencjonalnych.

Według wstępnych projektów przewiduje się, że elektrownia atomowa zostanie zlokalizowana na Pomorzu.

Plakat wydany z okazji 18. rocznicy podpisania układu o przyjaźni, pomocy i współpracy wzajemnej między Polską a ZSRR „Sojusz, Przyjaźń, Wzajemna Pomoc”. Autor: Tadeusz Jodtowski. Nakładem Wydawnictwa Propagandy i Agitacji KC PZPR — wydał WAG.

CAF

W 91. rocznicę urodzin Lenina

Sztandar pokoju

HISTORIA weryfikuje idee społeczne i fakty historyczne, a upływający czas wydaje obiektywny sąd o ludziach, którzy o te idee walczyli. Rzecznicy światopoglądu marksistowskiego wypełnili tę prawdę niezwykle ważnym stwierdzeniem: miarą znaczenia idei społecznych i faktów historycznych jest ich zgodność z ogólnym kierunkiem rozwoju ludzkości, a miarą prawdziwej wielkości człowieka — zgodność jego działania z wolą, z twórczością dziejową wielomilionowych mas.

Kryteria te potwierdzają wielkość Lenina. Idea, o którą walczył, wytrzymała w pełni próbę dziejową, ponieważ jest kwintesencją i najdojrzalszym wyrazem postępowych dążeń ludzkości. Związane z imieniem Lenina fakty, a przede wszystkim Rewolucja Październikowa, która dokonała decydującego wyłomu w łańcuchu światowego panowania imperializmu, stały się historycznym etapem na drodze wyzwolenia człowieka, społeczeństwa, całej ludzkości. A wielkość Lenina wyraża się w tym przede wszystkim, że Jego geniusz, głębia ludzkich uczuć, ofiarność i pracowitość służyły sprawie mas.

I oto jesteśmy świadkami wyjątkowego zjawiska: z upływem dziesięcioleci uczucia

Na zdjęciu W. I. Lenina na przechadźce w Gorkich. Zdjęcie archiwalne z sierpnia-września 1922 r.

CAF

związane z Leninem stają się udziałem coraz nowych pokoleń — jakby Lenin był żywym i działał razem z nami, zwiększa się w całym świecie krąg ludzi dla których spuścizna Lenina jest busolą, wytyczną działania, życiowym drogowskazem.

Dziś — kiedy decydującym dylematem całej ludzkości stała się alternatywa pokoju czy wojny, kiedy do dyspozycji ludzkości stanęły nieznanne nigdy przedtem środki naukowo-techniczne, rezerwy i możliwości, sięgające planów zdobycia przestrzeni kosmicznej, a równocześnie powstały apokalipty-

Z obrad Plenum KW PZPR

O właściwe ułożenie stosunków między radami narodowymi a ludnością

Wczoraj odbyło się plenarne posiedzenie Komitetu Wojewódzkiego PZPR, w którym uczestniczyli również posłowie ziemi rzeszowskiej, przewodniczący prezydiów powiatowych rad narodowych i przedstawiciele zakładów przemysłowych oraz instytucji. Tematem obrad była sprawa dalszej poprawy działalności rad narodowych i organizacji partyjnych w załatwianiu spraw ludności oraz w realizacji wytycznych VIII Plenum KC. Dyskusja dotyczyła się wokół zagadnień dotyczących głównie stosunków rząd a obywatel, przedstawionych w referacie wygłoszonym przez sekretarza KW, tow. Aleksandra Zarajczyka.

Kontrolę przeprowadzone w powiatach brzozowskim, jasielskim, łańcuckim i tarobrzeskim wykazały, że istnieje jeszcze wiele zaniedbań w załatwianiu spraw i skarg wniesionych przez ludność do prezydiów gromadzkich i powiatowych rad narodowych. Z analizy wynika, że jeden dorosły mieszkaniec zwracał się przeciętnie pięć razy w ciągu ubiegłego roku do rad narodowych. Najwięcej, bo 65 proc. skarg wpływa do GRN, a około 30 proc. — do PRN. Przy ich załatwianiu występują często takie błędy i przejawy naruszenia obowiązków w tym zakresie przepisów, jak: niestaranne bądź w ogóle nieprowadzenie ewidencji, niepełne przeprowadzenie postępowania dowodowego i wyjaśniającego, brak jawności, jeśli chodzi o przydział mieszkań, kredytów długoterminowych, materiałów budowlanych itp. Łamana jest również zasada terminowości załatwiania spraw. POP w prezydiach rad narodowych nie interesują się, czy i jak są załatwiane sprawy napływające do prezydiów od mieszkańców miast i wsi. Źródłem tych uchybień jest także niedostateczny nadzór, który mają sprawować systematycznie prezydium i wydziały rad narodowych wyższego szczebla

nad radami niższego szczebla. Odpowiednia polityka kadrowa, właściwa organizacja pracy i szkolenie zawodowe i polityczne wychowanie kadr mają duży wpływ na przestrzeganie praworządności. Decydujące znaczenie w walce o ulepszenie pracy aparatu rad mieć będzie rozszerzenie więzi ze społeczeństwem, uaktywnienie działalności komisji rad, liczniejsze spotkania z ludnością itp.

W czasie dyskusji zabrał

głos również sekretarz Komisji Rad Narodowych w KC, tow. Feliks Lorek. M. in. powiedział on, że najważniejszym obecnie zadaniem rad jest dalsze konsekwentne wprowadzanie w życie postanowień VIII Plenum KC, wskazując przy tym na rolę instancji i organizacji partyjnych.

Dyskusję podsumował I sekretarz KW, tow. Władysław Kruczek. W swoim wystąpieniu podkreślił on mocno, że prowadzimy walkę nie tylko o sprawiedliwy podział dochodu narodowego, ale także o właściwe, praworządne ułożenie stosunków między radami narodowymi a ludnością.

Przyjęta uchwała precyzuje wezwowe kierunki działalności instancji i organizacji partyjnych w dziedzinie umacniania praworządności i usprawnienia pracy rad narodowych w interesie społeczeństwa. (I. n.)

Niczego oskarżonego nie udowodniono

Frankistowski sąd wojenny skazał na śmierć Juliana Grimau

PARYŻ

Korespondent PAP, red. Jan Gerhard, donosi: Dziennik „Liberation” z 19 bm. publikuje sprawozdanie z dwugodzinnego zaledwie procesu, w wyniku którego frankistowski sąd wojenny skazał na śmierć członka KC Hiszpańskiej Partii Komunistycznej, Juliana Grimau.

„Grimau — pisze sprawozdawca „Liberation” — ma na skroni głęboką i nie zabliznowaną jeszcze ranę. Jego jedno ramię jest sparaliżowane. Siada z trudem. Zdaje się bardzo cierpieć. Szybko się jednak opanowuje i w ciągu całej rozprawy zachowuje spokój, zimną krew i godność”.

Frankistowski prokurator, major Amado zarzuca oskarżonemu, że podczas wojny domowej w Hiszpanii kierował w Barcelonie egzekucjami „osób cywilnych”.

„Zwalczalem jedynie gangsteryzm w Barcelonie i wykonywałem rozkazy legalnego rządu” — oświadcza Grimau i zwracając się w kierunku majora Amado podkreśla z naciskiem: „Nigdy nikogo nie torturowałem”.

Amado zarzucił z kolei oskarżonemu, że był członkiem Komitetu Centralnego Hiszpańskiej Partii Komunistycznej.

„To się zgadza. Wstąpiłem do partii w 1938 roku. Odtąd stałem walczym w jej szeregach. Zostałem istotnie wybrany członkiem Komitetu Centralnego i szczytuję się tym” — mówi Grimau.

Na pytanie prokuratora, do jakich celów dążył, Grimau odpowiada: „Chciałem przywrócić w Hiszpanii demokrację, aby naród hiszpański był wolny”.

Przewodniczący sądu brutalnie przerywa w tym miejscu oskarżonemu i wzywa go, by nie uprawiał „propagandy”. Nie udaje się jednak

(Ciąg dalszy na str. 2)

Sytuacja baryczna Układy niżowe zalegają nad Atlantykiem oraz w rejonie Sardynii. Zatoką niżowa znad Barydii sięga swym wpływem nad Polskę. Pozostałą część kontynentu obejmuje układy wyżowe.

Prognoza pogody (na sobotę): Powolny wzrost zachmurzenia. W godzinach południowych miejscami przelotne opady. Lokalnie burze. Temperatura dniem ok. 22 st., nocą od 8 do 10 st. Wiatry słabe, jedynie podczas burzy umiarkowane, z kierunków południowych, skracające na południowo-zachodnie. W niedzielę: Zachmurzenie umiarkowane, chłodniej.

(Ciąg dalszy na str. 2)

Oskarżonemu niczego nie udowodniono Protesty przeciwko skazaniu J. Grimau

(Ciąg dalszy ze str. 1)

zmusić Grimau do milczenia. „Jestem komunistą od dwudziestu sześciu lat z górą i pozostanę nim. Będę walczył jak długo się da, aż do śmierci”.

Parodia przewodu się kończy. Grimau słucha wyroku z nieznanym spokojem. Nawet jego hiszpański obrońca z urzędu, kapitan Rebolo, musiał w swym przemówieniu stwierdzić: „Niczego nie udowodniono. Wszystkie dane, mające świadczyć przeciwko oskarżonemu, są sprzeczne. Zadaniem tego sądu nie może być sąd nad komunizmem, lecz decyzja w sprawie życia człowieka”.

PARYŻ

W piątek po południu podano w Madrycie oficjalnie do wiadomości, że „kompetentne władze sądowe zatwierdziły wyrok śmierci wydany na przywódcę komunistycznego Juliana Grimau”.

Korespondent Agencji France Presse informuje, że obec-

nie jedynie generał Franco może zmienić karę śmierci na więzienie po zasięgnięciu opinii frankistowskiej Rady Ministrów.

MOSKWA

Agencja TASS opublikowała tekst depeszy N. S. Chruszczowa do generała Franco, w której szef rządu radzieckiego apeluje o unieważnienie wyroku skazującego J. Grimau na karę śmierci.

Depesza głosi m. in.: „Zadnymi interesami państwowymi nie można tłumaczyć aktu sądenia człowieka w 25 lat po zakończeniu wojny domowej na podstawie ustawodawstwa obowiązującego w czasie wojny.”

Kierując się poczuciem humanitaryzmu zwracam się do pana z gorącą prośbą o unieważnienie tego wyroku i o uratowanie życia Juliana Grimau”.

WARSZAWA

Wiadomość o skazaniu na

śmierć przez sąd wojenny w Madrycie wybitnego patrioty hiszpańskiego Juliana Grimau wywołała falę protestów w Polsce.

Depesze do gen. Franco, do rządu hiszpańskiego z prośbą o uchylenie tego wyroku wystosowali: marszałek Sejmu — Czesław Wycech, zastępca przewodniczącego Rady Państwa — prof. Stanisław Kulczyński, przewodniczący Polskiej Grupy Unii Międzyparlamentarnej, dyr. Polskiego Instytutu Spraw Międzynarodowych — pos. Osiap Dłuski, Prezydium Ogólnopolskiego Komitetu Pokoju, szereg organizacji społecznych oraz przedstawiciele świata nauki i kultury.

Wiadomość o wydaniu przez sąd wojenny w Madrycie wyroku śmierci na członka KC Hiszpańskiej Partii Komunistycznej Juliana Grimau wywarła wstrząsające wrażenie na całym świecie i wywołała falę protestów.

Współpracy rok osiemnasty

(Ciąg dalszy ze str. 1)

stała się systematyczna ewolucja struktury wzajemnych dostaw, która doprowadziła do tego, że nasz wschodni sąsiad jest obecnie, z jednej strony, głównym dostawcą najważniejszych surowców (radzieckie dostawy pokrywają więcej niż połowę potrzeb surowcowych polskiej gospodarki) i sprzętu inwestycyjnego, a z drugiej — głównym odbiorcą najcenniejszej, najwięcej rokującej nadzieje części naszego eksportu — maszyn, urządzeń, sprzętu transportowego, przemysłowych towarów konsumpcyjnych. Te zmiany są faktami o pierwszorzędnym znaczeniu. Podkreślamy raz jeszcze, iż nie byłoby one możliwe bez gruntownej przebudowy i unowocześnienia bazy wytwórczej, dokonanego w toku współpracy z ZSRR.

Ostatnie lata, a szczególnie rok ubiegły, wniosły do polsko-radzieckiej współpracy gospodarczej nowe, cenne elementy, otworzyły — można chyba użyć tego określenia — nowy jej etap. Uchwalały czerwcowej narady RWP w Moskwie i wynikające z niej decyzje organów wykonawczych otworzyły okres intensywnego zacieśniania tej współpracy: koordynacji planów, a w związku z tym — inwestycji surowcowych, produkcyjnych, podziału zadań wytwórczych.

Obecnie, po upływie roku od tych ważkich decyzji, można już stwierdzić, że przyczyniły się one także i do znacznego rozwoju dwustronnych stosunków gospodarczych, a m. in. polsko-radzieckich. Oto np. Polska i ZSRR podejmują wspólnie — i jest to całkowicie nowy element współpracy — inwestycje mające na celu wzrost wydobycia surowców potasowych. Podobne współdziałanie przewidziane jest dla powiększenia wydobycia fosforytów. Komisja maszynowa RWP podjęła wiele decyzji specjalizacyjnych, co ma wielkie znaczenie zarówno dla rozwoju przemysłu maszynowego w Polsce i ZSRR, jak też i dla zmniejszenia importu z niewygodnych dla nas rynków. Rozpoczął pracę połączony system energetyczny RWP.

Wszystkie te fakty — a zwłaszcza specjalizacja produkcji — zapowiadają dalsze powiększenie potoku towarów wymienianych między Polską i ZSRR. Według pierwszych przemiarok, w niektórych grupach towarów obroty handlowe zostaną dziesięciokrotnie zwiększone do roku 1966 (w porównaniu z rokiem 1960). Taki rozwój wymiany stawia na porządku dnia liczne problemy, np. w zakresie transportu. Jeden z nich — dostawy ropy z ZSRR — jest właśnie rozwiązywany: dobiega końca budowa rurociągu „Przyjaźń”, który zastąpi dziesięć tysięcy wagonów — cystern.

Zapoczątkowana wraz z powstaniem Polskiej Ludowej gospodarki, mimo że ogromnie się rozwinęła, nie odbywa się na wielu płaszczyznach, a więc nie tylko w dziedzinie wymiany towarowej — nie osiągnęła pulapu, ma jeszcze nowe, ogromne możliwości. Wynika to z charakteru naszych systemów gospodarczych, z celów politycznych, jakie sobie stawiamy.

Związek Radziecki, wielkie mocarstwo światowe, buduje zrewolucjonizowany, my — budujemy socjalizm. Droga do tych celów prowadzi przez rozwój sił wytwórczych, przez rozwój kultury naszych społeczeństw i może się odbywać tylko w warunkach pokoju, w warunkach nieustannego zacieśniania jedności i solidarności naszych krajów, w warunkach dalszego umacniania przyjaźni naszych narodów, czemu dobrze służy zawarty przed 18 laty układ polsko-radziecki.

W 20. ROCZNICĘ POWSTANIA W GETCIE

WARSZAWA

19 bm. — w 20. rocznicę powstania w Getcie Warszawskim w godzinach popołudniowych przed pomnikiem Bohaterów Getta odbył się apel poległych i złożenie wieńców.

W godzinach przedpołudniowych przewodniczący komitetu obchodów 20. rocznicy powstania w getcie, przewodniczący Prezydium St. RN — Janusz Zarzycki, przyjął przedstawicieli gości zagranicznych przybyłych na uroczystości. Ponadto goście zwiedzili stolicę, miejsca byłych kaźni hitlerowskich.

MINISTROWIE W. TRAMPYCZYŃSKI I Z. OSTROWSKI POWROCILI Z WŁOCH

WARSZAWA

W piątek powrócili z Włoch ministrowie: handlu zagranicznego — Witold Trampczyński i przemysłu ciężkiego — Zygmunt Ostrowski. W czasie tygodniowego pobytu we Włoszech przeprowadzili oni rozmowy z ministrem handlu zagranicznego Luigi Preti oraz przedstawicielami ster gospodarczych, dotyczące stosunków handlowych między Polską i Włochami. Zwiedzili również międzynarodowe targi w Mediolanie i zapoznali się z różnymi zakładami przemysłowymi Włoch.

PRZYGOTOWANIA DO AKCJI KOLONIJNEJ W PEŁNYM TOKU

WARSZAWA

Przygotowania do akcji wakacyjnego wypoczynku młodzieży szkolnej są już w pełnym toku. Przeprowadzane są badania lekarskie kandydatów na kolonie i obozy, przystępują do pracy komisje społeczne dokonujące kwalifikacji dzieci.

Planuje się objęcie akcją wypoczynku podczas tegorocznego lata 1.050 tys. dzieci i młodzieży, w tym ponad 600 tys. na koloniach i obozach i ponad 180,3 tys. na wczasach w miejscach zamieszkania. Dane te nie obejmują tzw. matych form wczasów rozwijanych dzięki wydatnej pomocy społecznej.

DELEGACJA DEPUTOWANYCH DO FRANCUSKIEGO ZGROMADZENIA NARODOWEGO — W POLSCE

WARSZAWA

Do Warszawy przybyła 1-osobowa delegacja deputowanych do francuskiego Zgromadzenia Narodowego, członków komisji spraw kulturalnych, rodzinnych i społecznych parlamentu francuskiego.

Delegacja, która przyjechała do Polski w celu zapoznania się z problemami kultury, oświaty i stosunkami kulturalnymi polsko-francuskimi, zabawi kilka dni w Warszawie i uda się do Krakowa.

OMAR LOUTFI NASTĘPCA KISIELEWA

NOWY JORK

Sekretarz generalny ONZ U Thant mianował przedstawiciela Zjednoczonej Republiki Arabskiej, Omara Loutfi tymczasowym zastępcą sekretarza generalnego do spraw politycznych i Rady Bezpieczeństwa, po śmierci przedstawiciela ZSRR, Jewgienija Kisielewa.

JEMEN PRAGNIE PRZYŁĄCZY SIĘ DO ZEA

KAJRA

Jak podaje rozgłoszona w Sanie, Jemen postanowił ubiegać się o przyjęcie jako „czwartego partnera” do Federacji Egiptu, Syrii i Iraku.

Do Kajru udał się na delegację, na której czele stanie prezydent Sallal lub jeden z członków rządu jemeńskiego, w celu przeprowadzenia rozmów z prezydentem Nasserem w sprawie przyłączenia Jemenu do federacji.

ALI SABRI UDAŁ SIĘ Z WIZYTA DO MOSKWY

KAJRA

Jak donosi agencja MEN, Ali Sabri przewodniczący Rady Wykonawczej ZEA i członek Rady Prezydenckiej udał się w piątek z wizytą do Moskwy. Zamierza on również odwiedzić Pekin, a w drodze powrotnej Delhi.

„WOLNY ŚWIAT” NIE LICZY SIĘ Z GROZBAMI USA

WASZYNGTON

Sekretarz stanu USA, Dean Rusk, w przemówieniu wygłoszonym do członków amerykańskiego stowarzyszenia wydawców stwierdził,

SPÓR WYDAJE SIĘ WIĘC WIĘCZĄ DŁEKI OD ROZSTRZYGNIĘCIA.

ZAKOŃCZENIE ROZMÓW W SPRAWIE SIŁY NUKLEARNEJ NATO

BONN

W Bonn zakończyła się kolejna tura rokowań specjalistów wojskowych USA i NRF w sprawie nuklearnych sił zbrojnych NATO. Komunikat opublikowany przez zachodniemieckie ministerstwo obrony stwierdza, że w czasie rozmów omawiano „techniczne i taktyczne podstawy” dalszych rokowań. W atmosferze ścisłej tajemnicy eksperci zastanawiali się szczególnie nad zagadnieniem, gdzie należy umieścić rakiety „Polaris”; na okrętach nawodnych, czy też podwodnych.

UCIEKŁ Z 300 KG PLATYNY

RZYM

(AR) Nowa sensacyjna i bardzo charakterystyczna afera poruszyła wczoraj włoską opinię publiczną oraz postawiła na nogi cały „interpol”. Oto urzędnik pewnej firmy włoskiej, związanej z amerykańskim — towarzyszem naftowym „Mobil Oil”, uciekł w czasie wiat z Włoch do Wenezueli wraz z powierzonymi jego opiece 300 kg platyny, wartości ok. 500 milionów lirów.

Ladunek platyny miał być — według dyrektora „Mobil Oil” — przewieziony z Neapolu do Niemiec zachodnich. Fakt, że Torelli mógł z całkowitym spokojem zmienić trasę transportu, a następnie polecić załadunku do Wenezueli, świadczy — jak pisze prasa włoska — że posiadacz on musiał wpływowym współpracownikom wśród tutejszych władz celnych, a być może i policyjnych.

FRANCJA SPRZECIWIWA SIĘ REWIZJI UKŁADÓW WJEWIANSKICH

PARYŻ

W trwających od kilkunastu dni rozmowach między Algierem a Paryżem na temat rewizji wojskowych układów ewianwskich, które domaga się rząd Ben Elhi, strona francuska nie zmienia swego stanowiska. „Nie może być mowy o tej rewizji” — oświadczył minister informacji Feyrelitte w wyniku środowego posiedzenia rządu V Republiki pod przewodnictwem de Gaulle'a.

Sztandar pokoju

(Ciąg dalszy ze str. 1)

ny i pokoju pojawiła się w jego pracach bardzo wczesnie, że pierwsze zarysy przyszłej, rozwiniętej teorii pokojowego współistnienia znaleźć można w licznych pracach już począwszy od roku 1810. Wynikło to z wiary Lenina w możliwość zwycięstwa rewolucji socjalistycznej w Rosji, jako jednym, wziętym z osobna kraju, a zarazem z Jego pionierskiej pracy nad badaniem najgłębszych mechanizmów imperialistycznego stadium kapitalizmu.

Wykrycie realnych dróg zwycięstwa rewolucji socjalistycznej w Rosji wymagało trafnej odpowiedzi, co do przyszłego układu stosunków między państwem socjalistycznym (a w wyniku dalszego rozwoju grupą państw socjalistycznych) — a światem kapitalistycznym. Ujawnienie praw rządzących imperialistyczną fazą rozwoju kapitalizmu prowadziło do wniosku, że będzie to okres pelen niebezpieczeństw i groźb wojennych, a zarazem okres umożliwiający skuteczne przeciwstawianie się tym niebezpieczeństwom. Skuteczność takiej walki wynikała z zastrzeżenia się sprzeczności między kapitałem i pracą, a także innych sprzeczności społecznych w metropoliach kapitalistycznych. Wynikała też z budzenia się uciśnianych narodów i zespolenia się pod wspólnymi hasłami walki przeciwko wojnie i grabieży imperialistycznej mas ludowych państwa socjalistyczne-

go, sił postępu i pokoju w państwach kapitalistycznych oraz walczących o swe wyzwolenie narodów kolonialnych.

Dzięki tym pracom Lenina, w okresie poprzedzającym pierwszą wojnę światową, Jego partia rozporządzała pełną, zwartą i logiczną koncepcją rewolucji socjalistycznej w Rosji, jako najstańszym ogniwie świata imperialistycznego oraz nieodłączną od niej koncepcją pokojowego współistnienia i współzawodnictwa przyszłego państwa socjalistycznego z państwami kapitalistycznymi. W roku 1916 Lenin rozwinął tę koncepcję w wielu pismach, sformułował perspektywę: „Trwały pokój będzie owocem zwycięstwa socjalizmu”.

Po zwycięstwie Października nadeszła pora praktycznego zastosowania wszystkich tych założeń. „Pierwsze sto milionów ludzi na kuli ziemskiej, które — jak pisał Lenin — wyrwała z wojny imperialistycznej, z imperialistycznego świata pierwsza rewolucja bolszewicka” stanęło przed zadaniem ustalenia właściwej polityki wobec swych sojuszników — i wobec swych przeciwników.

Lenin odrzucił tezę o możliwości „eksportu rewolucji”. Poświęcając wiele uwagi i troski rozwojowi bratnich partii komunistycznych podkreślał, że rewolucja socjalistyczna — których nadejście jest historyczną prawidłowością każdego kraju i narodu — muszą dokonać się na gruncie wewnętrznych sił i możliwo-

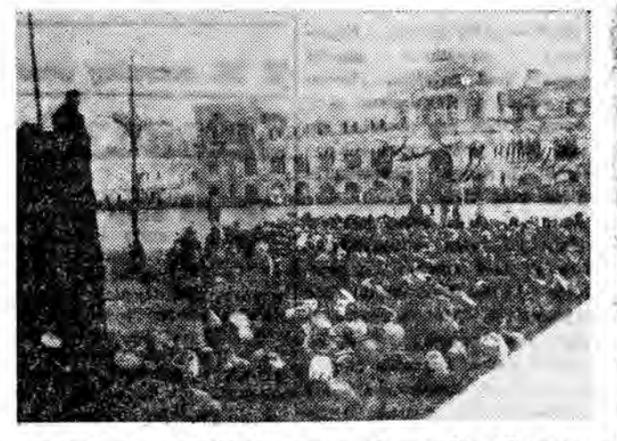
ści, na gruncie narodowym, wola mas ludowych — przy poparciu państwa socjalistycznego i międzynarodowych sił jednolitej proletariackiej.

Lenin ostrzegał przed awanturnictwem, przed lewą skłonnością do upraszczania złożonych zjawisk rozwoju społecznego, przed niecierpliwością, która jest zawsze złym doradcą dla młodych, prężnych ruchów rewolucyjnych. Konsekwencja i wytrwałość w walce nie może prowadzić do subiektywizmu, do marnotrawienia sił w ślepe obliczone, wadliwie przygotowanych czy przedwczesnych szturmach. Należy dążyć do pełnego wykorzystania możliwości rewolucyjnych, trzeba w tym celu umieć wytrwale gromadzić siły, zdobywać sojuszników, trzeźwo oceniać istniejące możliwości.

Dotyczyło to w pełni międzynarodowych stosunków państwa radzieckiego. Charakteryzując generalną linię polityki państwa radzieckiego Lenin mówił w sierpniu 1922 roku: „Nasza droga jest słuszną: Jesteśmy za pokojem i porozumieniem, jednakże jesteśmy przeciwni ujarzmieniu i ujarzmianiu warunkom porozumienia. Należy mocno trzymać ster i kroczyć swoją drogą, nie poddając się ani pochlebstwom, ani zastraszaniu”.

I wskazywał: „Cała nasza polityka i propaganda skierowana jest bynajmniej nie na to, by podjudzać narody do wojny, lecz na to, by wojnie położyć kres”.

Wnikliwie analizując ston-

Na zdjęciu: W. I. Lenin przemawia na Placu Czerwonym w Moskwie podczas wiecu z okazji I. rocznicy Wielkiej Socjalistycznej Rewolucji Październikowej (7 listopada 1918 r.). C.A.F.

plikowane procesy narastania sił odrodzkowych, wznoszenia się fal walk proletariackich, ruchów narodowo-wyzwoleńczych i demokratycznych, Lenin wielokrotnie podkreślał, że czas pracuje na rzecz socjalizmu i pokoju, że od chwili Rewolucji Październikowej wszystkie drogi rozwoju społecznego prowadzić będą do nowego układu sił, który stworzy realną szansę zapobieżenia wojnie, umożliwi narzucenie imperialistom zasad pokojowego współistnienia, a tym przeniesie punkt ciężkości zmagania o przyszłość świata w dziedzinę współzawodnictwa ekonomicznego i walki ideologicznej dwóch systemów.

***

Dziś, kiedy nowy układ sił stworzył po raz pierwszy w

dziedzinach realne szanse zapobieżenia wojnie, kiedy z wielką siłą przebiegają w świecie przewidywane przez Lenina zjawiska rozwojowe — przekonujemy się na własnym, codziennym doświadczeniu o dalekowzroczności leninowskich ocen. Uznając walkę o pokojowe współistnienie za główny punkt swej strategii, międzynarodowy ruch robotniczy kroczy drogą leninowską, drogą umożliwiającą ocalenie ludzkości przed wojną a zarazem pełne wykorzystanie narastających możliwości rewolucyjnych przemian.

Wszystko, co czynimy z myślą o obronie pokoju i zwycięstwie w pokojowym współzawodnictwie, kojarzy się nam z imieniem Lenina — człowieka, który stał się sztan darem naszej epoki.

LUDWIK KRASUCKI

Wszystkie te fakty — a zwłaszcza specjalizacja produkcji — zapowiadają dalsze powiększenie potoku towarów wymienianych między Polską i ZSRR. Według pierwszych przemiarok, w niektórych grupach towarów obroty handlowe zostaną dziesięciokrotnie zwiększone do roku 1966 (w porównaniu z rokiem 1960). Taki rozwój wymiany stawia na porządku dnia liczne problemy, np. w zakresie transportu. Jeden z nich — dostawy ropy z ZSRR — jest właśnie rozwiązywany: dobiega końca budowa rurociągu „Przyjaźń”, który zastąpi dziesięć tysięcy wagonów — cystern.

Zapoczątkowana wraz z powstaniem Polskiej Ludowej gospodarki, mimo że ogromnie się rozwinęła, nie odbywa się na wielu płaszczyznach, a więc nie tylko w dziedzinie wymiany towarowej — nie osiągnęła pulapu, ma jeszcze nowe, ogromne możliwości. Wynika to z charakteru naszych systemów gospodarczych, z celów politycznych, jakie sobie stawiamy.

Związek Radziecki, wielkie mocarstwo światowe, buduje zrewolucjonizowany, my — budujemy socjalizm. Droga do tych celów prowadzi przez rozwój sił wytwórczych, przez rozwój kultury naszych społeczeństw i może się odbywać tylko w warunkach pokoju, w warunkach nieustannego zacieśniania jedności i solidarności naszych krajów, w warunkach dalszego umacniania przyjaźni naszych narodów, czemu dobrze służy zawarty przed 18 laty układ polsko-radziecki.

